

end lige her og nu, det rækker også til de kommende generationer. Det er klimaspørgsmålet jo et ganske godt eksempel på.

Kl. 13:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Messerschmidt for endnu en kort bemærkning.

Kl. 13:41

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg er glad for, at hr. Per Ørum Jørgensen nævner IPCC's rapport, for så vil jeg gerne bede hr. Per Ørum Jørgensen om at be- eller afkræfte, om der er nogle af de folk, der sidder i IPCC, som mener, at en fuld implementering af Kyotoprotokollen vil bremse temperaturstigningerne, eller om det ikke er rigtigt, at *alle* de folk, der sidder i IPCC, rent faktisk siger, at det her kun er et lille skridt på vejen.

Så kunne jeg også godt tænke mig at høre, om hr. Per Ørum Jørgensen derefter vil komme ind på, hvor stort det fulde skridt, for at hr. Per Ørum Jørgensen får reddet det, han kalder kloden, er set i forhold til prisen selvfølgelig. Alene EU's indsats koster 90 mia. dollars om året, og det er jo trods alt en rimelig stor sum penge, som kunne have været brugt på mange gode initiativer. Derfor vil jeg gerne have, at hr. Per Ørum Jørgensen prøver at holde de forhold op mod hinanden og altså siger, hvor meget der skal til, for at vi får reddet kloden, og hvor meget der skal bruges på det.

Kl. 13:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:42

Per Ørum Jørgensen (KF):

Det er jo netop i den situation at FN's klimapanel er utrolig gavnligt, da det kan sætte nogle scenarier op, ud fra hvilke vi så kan træffe nogle politiske beslutninger. Hele spørgsmålet om, hvor meget global opvarmning man kan tåle, og hvad der er rimeligt, i forhold til hvilken tilpasning man kan lave til den globale opvarmning, er selvfølgelig altid relevant, også set ud fra et samfundsøkonomisk synspunkt. Det er jeg helt enig med hr. Morten Messerschmidt i.

Der opererer man jo med nogle tal, og man siger, at hvis temperaturen eksempelvis stiger med 2 grader inden 2050, er det de og de virkemidler, der skal til. Og det gør det jo konstruktivt, for så kan vi politisk agere konkret på den udfordring, vi står over for. Der kan man jo sige, at i det store spil handler det så også om i forbindelse med den klimaaftale, som vi gerne skal

indgå i 2009, at vi får de store industrilande med i en sådan aftale – USA, Kina, Indien osv. Det er der, vi gør os alle de bestræbelser, vi overhovedet kan, for at nå det mål.

Kl. 13:43

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Og så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Per Clausen fra Enhedslisten.

Kl. 13:43

(Ordfører for forslagsstillerne)

Per Clausen (EL):

Jeg synes jo, det har været en meget spændende og udmærket debat. Hvis man er i godt humør, og det kan man jo godt tillade sig at være en fredag eftermiddag, når vejret er godt og foråret måske er på vej, kan man vel også drage den konklusion, at der på en række områder sådan set er et flertal i Folketinget, der er enig i den indholdsmæssige del af Enhedslistens forslag.

Hvis man tager diskussionen om de ambitiøse kriterier for biobrændstoffer, hvad enten man nu har en national europæisk vinkel, eller man insisterer på, at vinklen udelukkende må være EU-orienteret – som det jo er lige før Dansk Folkeparti har gjort i den her debat, hvilket er meget spændende – kan man konstatere, der virkelig er så ambitiøse, som det er blevet beskrevet i denne debat, er det meget svært at forestille sig, at der er nogen førstegenerationsbiobrændstoffer, der bliver taget i anvendelse. Det er meget svært at forestille sig, at man kan nå målet på de 5,75 i 2010, og det er også uhyre sandsynligt, at regeringen kommer til at intensivere sine bestræbelser for at sikre, at målet i EU i forhold til 2020 kan nås, uden at man satses på biobrændsler. Så langt, så godt.

Når vi i Enhedslisten måske ikke mener, at de 175 ngo'er på verdensplan, som har foreslået det her moratorium, nødvendigvis har valgt en forkert strategi, er det så, fordi vi jo i hvert fald kan se, at der er nogle vanskeligheder i den strategi, som er valgt, i forhold til at få EU til at lægge sig fast på nogle gode bæredygtighedskriterier. Jeg vil ikke udelukke, at det kan være nemmere for Socialdemokraterne og andre, der støtter det, i forligskredsen omkring energipolitikken at få lavet nogle kriterier i Danmark, der er holdbare.

Når man siger, at de her kriterier skal være meget ambitiøse, må man se på det udspil, der er kommet – og det kan jo godt være, at ministeren som sædvanlig har ret i, at det er mere ambitiøst end det, de finder på mange andre steder i